

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **A. T.**, zast. Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2023, č. j. CPR-3912-4/ČJ-2023-930310-V244, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) A. M., II) nezl. Y. T.**, zast. zákonnou zástupkyní A. M., matkou, **III) nezl. M. T.**, nar. X, zast. zákonnou zástupkyní A. M., matkou, všichni zast. Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2024, č. j. 34 A 7/2023-39, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Prvostupňovým rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend, ze dne 30. 9. 2022, č. j. KRPB-159792-41/ČJ-2021-060026-50A, byla žalobci uložena povinnost dle § 50a odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, opustit území členských států Evropské unie. Současně byla žalobci stanovena doba k opuštění území členských států, a to nejpozději do 60 dnů ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí. Žalobce a osoby zúčastněné na řízení se proti tomuto rozhodnutí odvolali. Napadeným rozhodnutím žalovaná odvolání zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Krajský soud následnou správní žalobu rovněž zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti výše označenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnil tím, že na území České republiky žije s celou svou rodinou, členové jeho rodiny (osoby zúčastněné na řízení – manželka a dvě nezletilé děti) mají na tomto území povolený dlouhodobý pobyt. Vycestování stěžovatele by představovalo nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života jeho samotného, ale i ostatních členů rodiny. Stěžovatel totiž zajišťuje veškerou péči o domácnost a děti, zatímco jeho manželka pracuje a zajišťuje rodinu po finanční stránce. Děti jsou na stěžovateli fixovány, v případě jeho vycestování by pro ně odloučení od otce znamenalo velkou psychickou újmu. Manželka stěžovatele by

přišla o oporu, pomoc a ochranu, musela by o děti pečovat sama, což by pro celou rodinu znamenalo ztrátu finančních prostředků. Došlo by také ke zpretrhání osobních kontaktů stěžovatele se členy rodiny, neboť by manželka s dětmi nemohla z finančních důvodů stěžovatele v Arménii navštěvovat. Celá rodina je na území ČR zcela integrována, manželka zde pracuje, děti chodí do školy, rodina má přátele, naopak v zemi původu nemá žádné rodinné zázemí, majetek ani pracovní možnosti. Újma, která by stěžovateli a jeho rodině v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy v případě nuceného vycestování z ČR, byla způsobena, je nepoměrně větší než újma, která může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, naopak ve veřejném zájmu je, aby nedošlo k rozdělení rodiny.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření projevila nesouhlas s případným přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti a navrhla návrh na přiznání odkladného účinku zamítnout. Stěžovatel dlouhodobě nedisponuje žádným pobytovým oprávněním na území ČR, sám se dopustil protiprávního jednání odůvodňujícího uložení povinnosti vycestovat. Osobní přítomnost stěžovatele není v řízení o kasační stížnosti nezbytná, jelikož stěžovatel má právní zástupkyni. Případné přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je požadavek na to, aby se na území ČR zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují právní řád ČR. Účinky správního opatření ve formě napadeného rozhodnutí musí tedy nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání. Argumentace rodinnými vazbami stěžovatele byla již vypořádána v napadeném rozhodnutí, v němž žalovaný dospěl k názoru, že vznesené námitky nejsou překážkou pro vycestování. S tímto názorem se ztotožnil i krajský soud v napadeném rozsudku.

[4] Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [24]).

[5] V souvislosti s posuzováním újmy hrozící stěžovateli Nejvyšší správní soud uvádí, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě stěžovatele a jeho konkrétní situaci. Má-li být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na samotné vycestování utrpěl. Taková újma může mít povahu například zásahu do rodinného života stěžovatele (dlouhodobé odloučení od blízkých příbuzných) či zásahu do ustáleného soukromého života (plně integrovaný cizinec žijící dlouhodobě na území ČR, který již v zemi původu postrádá jakékoliv zázemí), může mít povahu zásadních zdravotních důvodů (např. významné zdravotní obtíže bránící odjezdu či neléčitelné v zemi původu s rizikem progresu) nebo výjimečných ekonomických důvodů (ztráta významných ekonomických hodnot v důsledku odjezdu spojená s existenčními obtížemi v zemi původu, těžký nedostatek prostředků pro návrat v případě úspěchu kasační stížnosti). Rozhodné okolnosti však musí stěžovatel nejen zcela konkrétně tvrdit, ale také patřičným způsobem doložit.

pokračování

[6] V projednávané věci Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny. Obdobně jako krajský soud, který přiznal odkladný účinek žalobě stěžovatele usnesením ze dne 12. 4. 2023, č. j. 34 A 7/2023-36, přihlédl NSS zejména k tomu, že vycestováním stěžovatele hrozí zpřetrhání či narušení rodinných vazeb, což představuje újmu pro celou rodinu stěžovatele, primárně pro jeho nezletilé děti.

[7] Povinnost tvrdit a doložit vznik újmy stěžovatel naplnil poukazem na konkrétní tvrzení o zásadním zásahu do jeho soukromého a rodinného života, ke kterému by došlo v případě, že soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřizná. Nejvyšší správní soud má za dostatečně osvědčenou hrozící vážnou újmu spočívající v zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele. Byť stěžovatelovy nezletilé děti vzhledem ke svému věku nevyžadují jeho celodenní péči, zamítnutí návrhu a nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by pro ně mohlo znamenat psychickou újmu, která by nastala po tom, co by stěžovatel musel opustit území ČR. Zároveň nelze očekávat, že by ostatní členové stěžovatelovy rodiny, kteří disponují pobytovým oprávněním, odcestovali společně se stěžovatelem z území ČR. Nezletilé děti zde totiž navštěvují základní školu a volnočasové aktivity, jsou zde tedy plně sociálně i kulturně integrovány. Manželka stěžovatele zde vykonává výdělečnou činnost a opuštěním ČR by o své zaměstnání mohla přijít.

[8] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že zamítnutí stěžovatelova návrhu a nepřiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti by pro něj a jeho rodinu nepochybně znamenalo větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Žádným jiným osobám totiž újma nevzniká (srov. usnesení NSS ze dne 25. 6. 2022, č. j. 4 Azs 134/2020-46, odst. [9], obdobně ze dne 4. 11. 2020, č. j. 1 Azs 302/2020-39, odst. [12]).

[9] Současně vyhovění návrhu není v rozporu se žádným důležitým veřejným zájmem. Žalovaná považuje přiznání odkladného účinku v rozporu s důležitým veřejným zájmem, který spatřuje v požadavku, aby se na území zdržovali pouze cizinci respektující právní řád ČR. Porušení právního řádu stěžovatelem spočívalo v absenci pobytového oprávnění, z obsahu soudního spisu nevyplyvá žádná indicie svědčící o tom, že by se zde dopouštěl jakékoli trestné činnosti. Po poměření intenzity hrozícího zásahu do rodinného života stěžovatele a jeho rodiny a intenzity žalovanou namítaného narušení veřejného zájmu Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že veřejný zájem v projednávané věci nepřevažuje nad hrozící významnou újmu stěžovatele. Stěžovatel nepředstavuje pro ČR bezpečnostní riziko a jeho pobyt po dobu řízení o kasační stížnosti lze s ohledem na jeho dosavadní vazby na území tolerovat. Při zvažování intenzity narušení veřejného zájmu Nejvyšší správní soud dále zohlednil, že přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní budoucí výkon správního rozhodnutí (a tedy prosazení výše popsaneho veřejného zájmu), pouze se účinky napadeného rozhodnutí oddálí v čase (srov. již citovaná usnesení NSS č. j. 4 Azs 134/2020-46, odst. [10], a č. j. 1 Azs 302/2020-39, odst. [13]). I v případě, že správní rozhodnutí je vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[10] Nejvyšší správní soud proto shledal naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a návrhu stěžovatele vyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku však nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu